

56. Het levensverhaal van meester-chirurgijn Petrus Hiers

Bij het doorsnuisteren van de oude parochieregisters van dopen, huwelijken en begrafenissen komt men soms eigenaardige zaken tegen.

Zo las ik in de registers van Pervijze een doopakte waarin de vader van het geboren kind vermeld wordt als 'nata in Nekelsburg in Moravia' wat zoveel wil zeggen als 'geboren in Nekelsburg in Moravië'.

De persoon in kwestie is Petrus Jacobus Hiers. Hij werd geboren omstreeks mei 1751 in het Moravische plaatsje Nikolsburg. Nikolsburg was in die tijd een klein stadje in Moravië, een deelstaat van het huidige Tsjechië. Nu noemt deze plaats Mikulov, is Tsjechisch grondgebied en ligt niet zo ver van de Oostenrijkse grens op ongeveer 170 km ten noorden van Wenen.

Petrus Jacobus was de zoon van Salomon Hirschl en Esther Rasari, beiden niet katholieken en lid van de Lutherse kerk. Dit zou een aanwijzing kunnen zijn voor de reden van uitwijking naar Vlaanderen want op 25 juli 1774, dus 23 jaar oud, laat Petrus Jacobus Hirschl zich dopen te Oostende. Was onenigheid ontstaan tussen hem en zijn ouders betreffende geloofsovertuiging en week hij daarom uit naar onze streken die toen Oostenrijks gebied waren? De juiste toedracht is echter onmogelijk te achterhalen en dit is dan ook enkel een gissing.

Petrus Jacobus moest hier dus een nieuw leven opbouwen. Eerst en vooral werd zijn vreemde naam 'Hirschl' veranderd in Hiers wat iets Vlaams moest klinken.

Als meester-chirurgijn verdiende hij goed zijn brood en op een goede keer leerde hij te Ramskapelle een meisje kennen. Omstreeks 1785 werd Joanna Theresia Gewy zijn echtgenote en vestigden ze zich te Ramskapelle. Op 21 oktober 1786 werd hun eerste dochter geboren die ze Joanna Theresia doopten.

Lang bleven ze niet wonen te Ramskapelle want reeds in 1788 vertoefde het prille gezin te Pervijze waar ze een huis pachtten met één gemet grond erbij.

Op 10 mei 1789 werd er opnieuw een dochter geboren die de naam Henrica Scholastica kreeg.

Als enige dokter had Petrus Hiers waarschijnlijk goed zijn werk in Pervijze dat toen samen met Sint Catharina Capelle, ongeveer 900 inwoners telde.

Op 22 juni 1790 werd zijn eerste zoon, Petrus Bernardus, geboren. Dit heuglijk feit werd echter spoedig te niet gedaan toen eerst op 4 oktober, Henrica Scholastica overleed en op 8 december de pas enkele maanden oude Petrus Bernardus. Het waren harde tijden voor het gezin want op 15 maart 1791 overleed dan nog hun vier jaar oude dochter Joanna Theresia. Een jaar later werd op 17 januari 1792, een tweede zoon ter wereld gebracht: Petrus Jacobus Bernardus.

Uit de rekening van Pervijze voor het jaar 1793 blijkt dat meester-chirurgijn Hiers een geleerd man was want hij fungeerde als tolk bij de Engelse, Duitse, Hannoverse en Franse legerbendes die regelmatig langs kwamen tijdens die onrustige tijden.

Ondanks alle onrust op politiek vlak gaat het leven altijd verder en kregen Pieter en zijn vrouw er nog een dochter, Anna Maria, bij op 11 juni 1794. Op 23 juli 1796 werd dan nog Carolus Ludovicus Livinus geboren. Door het ontbreken van registers voor de jaren 1797 tot en met 1802 weten we niet of er nog kinderen werden geboren of overleden zijn.

Meester Hiers was niet alleen een geleerd man, hij was ook een man van aanzien geworden te Pervijze. Dat blijkt uit het feit dat hij op 14 juni 1800 als 'maire' (= burgemeester) van onze gemeente werd aangesteld op het ogenblik dat de gemeentelijke administratie door de Franse overheersers werd afgeschaft. Zeker nog tot 14 januari 1803 blijft hij burgemeester.

De Rechtvaardige die aan my is, leeft uit het geloof.
(HESN. X.)

BID VOOR DE ZIEL

van Mynheer

CAROLUS-LUDOVICUS-LIVINUS

HIERS,

Weduwaar van Jufvrouw

MARIA-NATALIA-LUDOVICA REYNAERT.

Geboren te PERYFSIE, den 23 Juli 1796.

Godvruchtiglyk overleden te Kortryk, den 31 January 1875.

De zoetste troost dien men in het graf mededraagt is de overtuiging dat men altyd onberispelyke echtgenoot, rechtinnige en standvastige vriend, teedere en verkleefde Vader geweest is, en dat men aan zyne kinderen vaste grondstelsels en christene deugden, tot erfdeel achterlaat.

H. FRANG. DE SALES.

Hy was waarlyk goed en vol zoetaardigheid, zuiver van zeden, voorzichtig in het spreken, en van jongs af, in alle slach van deugden geoefend.... Ook, zal zyne nagedachtenis in zegening blyven.

H. MACH. XV. ECCI. XLV.

Hy beminde zyne kinderen zoo veel als den appel zyn'er oogten. (PROV. - En, al stervende, zeide hy: Ik zou nog eenigen tyd willen leven, tot troost myner kinderen, maar God roept my tot hem: Zyn aanbiddelyke wil zy volbracht!

O Heer, tot ons geluk en welzyn hadt gy hem aan ons verleend; gy vraagt hem terug; wy gaven hem aan u weder, zonder morren; doch onze herten zyn van droefheid overstelpt.

H. EPHEM.

Zoet Hert van MARIA wees myne zaligheid.
(100 dagen afaat.)

Druk. van Blanchet-Blanchet, te Kortryk.

Na die datum heeft hij Pervijze verlaten om zich te Veurne te vestigen. Op 11 september 1811 overlijdt hij er. Zijn echtgenote woont in 1818 nog te Veurne op het ogenblik dat de zoon Carolus Ludovicus, apotheker, te Kortrijk huwt met Maria Nathalia Ludovica Reynaert. Hij zal - zoals mag blijken uit zijn doodsprentje - overlijden te Kortrijk op 31 januari 1875.